

γρατσώνω άμαρτ. γρατσώνω Πόντ.

Έκ τοῦ οὐσ. γ ρ α τ σ ι.

Συλλαμβάνω διά τῶν ὀνύχων ὡς τὰ ὄρνεα ἔνθ' ἄν. β) Γ ρ α π ὶ ὠ 2, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν.: Τὸ μωρὸν ἐγάρτσωσεν ἀπάνω μ' ἔς σὸ βυζίν.

γραφειάκι τό, λόγ. (σύνθηθ.)

Έκ τοῦ οὐσ. γ ρ α φ ε ῖ ο καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

Τὸ μικρὸν γραφεῖον: "Ενα γραφειάκι εἶναι ἀπαραίτητο, τὸ τραπέζι εἶναι ἄβολο πιά 'Αθῆν. 'Η "Ελλη κάθησε ἔς τὸ γραφειάκι τῆς I. Δραγοῦμ., Σταμάτ., 60. Συνών. γ ρ α φ υ ο υ δ άκι.

γραφεῖο τό, λόγ. κοιν.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. γ ρ α φ ε ῖ ο ν.

1) "Επιπλόν, συνήθως εἰς σχῆμα τραπέζης, χρησιμοποιούμενον πρὸς γραφήν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τοποθετοῦνται πάντα τὰ πρὸς τοῦτο χρήσιμα λόγ. κοιν.: Πᾶρε καινούριο γραφεῖο. Γραφεῖο δρύινο - καρυδένιο - μεταλλικό. Τὰ χαρτιά σου εἶναι πάνω ἔς τὸ γραφεῖο. Ἐέχασα τὰ κλειδιά μου πάνω ἔς τὸ γραφεῖο 'Αθῆν. β) Τὸ μετ' ἀπομυκτικοῦ χάρτου στήριγμα, τὸ τιθέμενον ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ χρησιμεῖον ἵνα στηρίξῃ ὁ γράφων ἐπ' αὐτοῦ τὸ φύλλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου γράφει 'Αθῆν. (παλαιότ.): Γραφεῖο μονὸ (τὸ ἄνευ ἀνοίγματος), γραφεῖο διπλὸ (τὸ μετ' ἀνοίγματος). 2) Δωμάτιον ἢ οἴκημα ὅπου εὐρίσκεται ἡ πρὸς γραφήν τράπεζα, τόπος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐργάζεται ὁ ἐπαγγελματίας, ἡ δημοσία ἢ ἰδιωτικὴ ὑπηρεσία, τῆς ὁποίας τὸ ἔργον διεξάγεται κυρίως διὰ τῆς γραφίδος λόγ. κοιν.: "Εχει τὸ γραφεῖο ἔς τὸ σπίτι. Γραφεῖο δικηγορικὸ - μεσιτικὸ - ὑπουργικὸ - ταξιδιωτικὸ - ταχυδρομικὸ - κοινοτικὸ - στρατολογικὸ - πολιτικὸ. "Ημουν ὡς τίς ἐφτά ἔς τὸ γραφεῖο. Πέρασα ἀπὸ τὸ γραφεῖο του καὶ δὲν τὸν βρῆκα. "Ενοίκιο - ἐξοδα γραφείου 'Αθῆν. β) Κατὰ πληθ., ἐπὶ ὑπηρεσιῶν ἐχουσῶν πλείονα γραφεῖα λόγ. κοιν.: Γραφεῖα ἐταιρείας - ἐφημεριδος 'Αθῆν.

'Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γραφεῖο καὶ ὡς τοπων. Πελοπν. (Λαγκάδ.)

γραφειουδάκι τό, 'Αθῆν.—Γ. Ψυχάρ., 'Αγν.², 55, 67.

Έκ τοῦ ἄμαρτ. οὐσ. γ ρ α φ ε ῖ ο ὕ δ ι καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

Μικρὸν γραφεῖον ἔνθ' ἄν.: Ξανάπεσε μπρούμυτα ἔς τὴ δου-λιά, βασιλιάς ἔς τὸ γραφειουδάκι του Γ. Ψυχάρ., 'Αγν., 67.

γραφέλα ἡ, ἄμαρτ. γραφέδ-δα Καλαβρ.

Έκ τοῦ οὐσ. γ ρ α φ ῆ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έλα.

'Ολιγόλογος ἐπιστολή, γραμματάκι: Μοῦ ἦρτε μιὰ γραφέδ-δα Συνών. εἰς λ. γ ρ α φ ῖ τ σ α.

γραφέτο τό, Κεφαλλ.

Έκ τοῦ 'Ιταλ. *graffietto*=γραμμοχαράκτης.

'Εργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποίου χαράσσονται ἐπὶ τῶν σανίδων γραμμάι.

γραφὴ ἡ, κοιν. καὶ Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Ροχούδ.) Πόντ. ('Ιμερ. Νικόπ. Οἶν. Σάντ. Συνών. Τραπ. Χαλδ.) γραθῆ Τσακων. γραφῆ Καλαβρ. (Βουν. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) γααφῆ Σαμοθρ. Πληθ. γραφά-

δες Ζάκ. Κρήτ. Κύθηρ. Κύπρ. Πελοπν. ('Αρκαδ. Μάν.) — I. Βενιζέλ., Παροιμ.², 172.60 γραφάδες Κύπρ. γραφέδε Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ.) γραφάς τά, γραφάντας τά, Πόντ. ('Ιμερ. Νικόπ. Οἶν. Σάντ. Συνών. Τραπ. Χαλδ.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. γ ρ α φ ῆ.

1) 'Η διὰ γραμμάτων παράστασις ἐννοίας τινός, τὸ γράψιμον σύνθηθ. καὶ Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Ροχούδ.) Τσακων.: Ξέρει ἀνάγνωση καὶ γραφὴ σύνθηθ. "Ηφαέ σε πιά κ' εὐτὴ ἡ γραφὴ Νάξ. ('Απύρανθ.) Δέν ἔχ' καλὴ γραφὴ τοῦ πιθὶ (δὲν κάμνει καλὰ γράμματα, δὲν ἔχει καλὸν γραφικὸν χαρακτήρα) Στερελλ. ('Αχυρ.) 'Εν ἐδ-δέρω ἄσ-δὲ γραφὴ (=δὲν ξέρω ἀπὸ γράψιμο) Καλαβρ. (Βουν.)

2) 'Η ἐπιστολὴ σύνθηθ. καὶ Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Ροχούδ.) Πόντ. (Νικόπ. Οἶν.): Πολὺ γαιρὸ ἔχομε νὰ λάβωμε γραφὴ καὶ δὲν ἡξέρω εἶδα νὰ λέω Νάξ. ('Απύρανθ.) "Ελαβα μιὰ γραφὴ Κορσ. 'Ο γιόμ-μου μοῦ ἔστειλε μιὰν γραφὴ ἂν δῆχ-χώρα (=ὁ υἱός μου μοῦ ἔστειλε μιὰν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὴν πόλιν) Χωρίο Ροχούδ. "Εχω νὰ κάμω μὲν γραφὴ τῆλ-λεδ-δᾶμ -μου (=πρέπει νὰ κάμω μιὰν ἐπιστολὴν τῆς ἀδελφῆς μου) Μπόβ. 'Εν ἡδ-δέρω, ἂ σ-σώνω γράσπει τὴν γραφὴν-ε (=δὲν ἡξέρω ἂν θὰ ἡμπορέσω νὰ γράψω τὸ γράμμα) Βουν. "Ο,τ' κί νὰ πῆς, δὲν ἔχ'ς δίκιον ἔχον ἰδῶ τ' γραφὴ σ' Στερελλ. ('Αχυρ.) || Φρ. Μαζώνει γραφάδες (ἐπὶ τοῦ ἐτοιμοθανάτου, ὅστις τρόπον τινὰ μαζεύει ἐπιστολάς ἀπὸ τοὺς ζῶντας συγγενεῖς νεκρῶν διὰ νὰ τὰς μεταφέρῃ εἰς ἐκείνους) Ζάκ. Κύθηρ. Πελοπν. (Μάν.) Μαζεύει γραφάδες (συνών. μετὴν προηγουμ.) Πελοπν. ('Αρκαδ.)—I. Βενιζέλ., ἔνθ' ἄν.: Γραφές ἀναμαζώνει (συνών. μετὴν προηγουμ.) Κρήτ. Μαζεύει γραφές (συνών. μετὴν προηγουμ.) Σύμ. Συνών. φρ. Μ α ζ ε ὕ ε ι ὕ π ο γ ρ α φ ε ς. 'Σ τὸ κάτω - κάτω τῆς γραφῆς (ἐπὶ τέλους, ἐν συμπεράσματι, ἢ πρὸς δῆλωσιν ἀντιθέσεως) σύνθηθ. || "Ασμ.

'Αγαπημένο μου πονλλί, ἔλαβα τὴ γραφὴ σου, ἔς τὸ στήθος μου τὴν ἔβανα κ' εἶπα, καρδιά, δροσίσου Βιθυν.

Γραμματικέ μου γλήγορε καὶ κοσμοξακουσμένε, πιάσε καὶ γράψε μιὰ γραφὴ σὲ τρεῖς μεριές καημένη (ἐπὶ ἀπειλῆς ἢ ἀγγελίας δυσαρέστου) Πελοπν. (Οἶν.)

Θέλω νὰ κάμω μιὰ γραφὴ, τσῆ μάννας μου νὰ βέρω Δ. Κρήτ.

Κι οὐδ' ἔρχιτι κι οὐδὲ πατεῖ κι οὐδὲ γραφὴ μοῦ στέλνει Θράκ.

Μοῦ ἦρτανε γραφέ σ-σου μετὴν βόστα (βόστα=ταχυδρομεῖον) Καλαβρ. (Βουν.)

Λέτε πῶς θὲ νὰ δοῦ φανῇ | σὰν ἀναγνώση τὴ γραφὴ; (ἐκ μοιρολ.) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) 'Η σημ. ἀρχ. Βλ. Θουκ. 1, 129 καὶ Βυζαντ. Βλ. 'Ερωτόκρ. Δ 788 «Θεράπιον ὁ Πολύδωρος παίρνει τὴν ὥρα κείνη | νὰ δῇ τοῦ φίλου του γραφὴν κι ὀλόχαρος ἐγίνη». Συνών. γ ρ ά μ μ α 5, γ ρ ά ψ ι μ ο, ἐ π ι σ τ ο λ ῆ, ρ α β α σ ά κ ι. 3) "Εγγραφον, διάγγελμα, γραπτὴ διαταγὴ 'Ιων. (Κρήν.) Κρήτ. Κύπρ.: "Ασμ.

"Εβγαλε καὶ προκήρυξες, ἔβγαλε καὶ γραφάδες, ἔς οὔλα δὲ Δωδεκάνησα δὲ θέλω βλῆ' ἀραγιᾶδες Κρήτ.

'Αποπὰν' ἀφ' τὴ Βλαχιά | κατεβαίνει ἕνας πασᾶς καὶ βαστᾷ πέντε γραφάδες | νὰ παντρεύονται οἱ γριάδες Κρήν. 'Η σημ. καὶ Βυζαντ. Βλ. Διήγησ. παιδιόφρ., στ. 69 (ἐκδ. Wagner, σ. 143) «Τοῦτό ἐστὶν τὸ μῆνυμαν λέοντος

